

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 7 lutego 2024 r. w sprawie T-289/22,
Shuvalov/Rada, wniesione w dniu 16 kwietnia 2024 r. przez Igora Shuvalova**

(Sprawa C-271/24 P)

(C/2024/3598)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Igor Shuvalov (przedstawiciele: J.L. Iriarte Ángel, F. Rodríguez González, L. Rodríguez Jiménez i L.M. García López, abogados)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Uchylenie wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 7 lutego 2024 r. w sprawie T-289/22.
2. Ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez uwzględnienie żądań przedstawionych przez skarżącego – obecnie wnoszącego odwołanie – w pierwszej instancji, to znaczy stwierdzenie nieważności

po pierwsze, decyzji Rady (WPZiB) 2022/265 z dnia 23 lutego 2022 r. dotyczącej zmiany decyzji 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi⁽¹⁾ oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/260 z dnia 23 lutego 2022 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających⁽²⁾;

po drugie, decyzji Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB⁽³⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014⁽⁴⁾; oraz

po trzecie, decyzji Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB⁽⁵⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014⁽⁶⁾;

w zakresie, w jakim te przepisy prawne dotyczą wnoszącego odwołanie.

W konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji 2014/145/WPZiB i rozporządzenia (UE) nr 269/2014 w zakresie, w jakim dotyczą one lub mogą dotyczyć wnoszącego odwołanie.

3. Obciążenie Rady kosztami postępowania w odniesieniu do obu instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 42 I, s. 98.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 42 I, s. 3.

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/1530 z dnia 14 września 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 239, s. 149).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/1529 z dnia 14 września 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 239, s. 1).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniająca decyzja 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023, L 75 I, s. 134).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2023, L 75 I, s. 1).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów:

Zarzut pierwszy: naruszenie prawa w zakresie, w jakim w wyroku Sąd w następstwie oczywistego przeinaczenia okoliczności faktycznych błędnie stwierdził, że Rada nie popełniła błędu w ocenie.

Zarzut drugi: naruszenie prawa w zakresie, w jakim w wyroku błędnie stwierdzono, że Rada dopełniła ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia.

Zarzut trzeci: naruszenie prawa w zakresie, w jakim w zaskarżonym wyroku stwierdzono, że zaskarżone akty nie naruszają prawa podstawowego do wolności wypowiedzi.

Zarzut czwarty: naruszenie prawa w zakresie, w jakim w wyroku błędnie stwierdzono, że prawo własności skarżącego nie zostało naruszone w świetle zasady proporcjonalności.

Zarzut piąty: naruszenie prawa w zakresie, w jakim w wyroku błędnie stwierdzono, iż nie doszło do naruszenia zasady równego traktowania.

Zarzut szósty: naruszenie prawa w zakresie, w jakim w wyroku błędnie stwierdzono, że dochowano prawa skarżącego do skutecznej ochrony sądowej i że nie doszło do nadużycia władzy.
